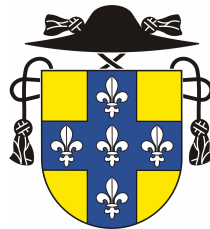

Chaire

8/2021

Farský list farnosti Detvianska Huta

■ Ročník XII. ■ 21. 2. AD 2021 ■

TERAZ JE ČAS VRÁTIŤ SA K BOHU - STÁLE BUDE ČOSI NA ROBOTE A BUDEME MAŤ VÝHOVORKY

Začíname cestu Pôstneho obdobia. Otvárajú ju slová proroka Joela, ktoré naznačujú smer, akým sa treba uberať. Je tu pozvanie, ktoré sa rodí zo srdca Boha, ktorý nás s dokorán roztvorenými ramenami a s očami plnými nostalgie úpenlivo prosí: „Obráťte sa ku mne celým svojím srdcom“ (Joel 2,12). Vráťte sa ku mne. Pôstne obdobia je cestou návratu k Bohu. Koľko krát, zaneprázdnení či ľahostajní, sme mu povedali: „Pane, prídem k tebe potom, počkaj... Dnes nemôžem, ale zajtra sa začnem modliť a robiť niečo pre iných“. A takto to ide jeden deň za druhým. Teraz sa Boh obracia s výzvou na naše srdce. V živote budeme mať vždy niečo na robote, a budeme mať výhovorky na svoje ospravedlňovanie, ale, bratia sestry, je čas vrátiť sa k Bohu.

Vráťte sa ku mne, hovorí, celým svojím srdcom. Pôstne obdobia je cestou, ktorá zahŕňa celý náš život, nás celých. Je to čas na overenie ciest, po ktorých kráčame, aby sme znovu našli cestu, ktorá nás privedie domov, aby sme

znovu objavili základné puto s Bohom, od ktorého všetko závisí. Pôstne obdobia nie je zbieraním drobných sebazaprení, je rozpoznaním toho, kam je zamerané naše srdce. Toto je centrom Pôstu: Kam je zamerané moje srdce? Skúsme si položiť otázku: kam ma vedie navigátor môjho života, k Bohu, alebo k môjmu ja? Žijem pre to, aby som sa páčil Pánovi, alebo aby si ma všimli, chválili ma, uprednostňovali, dali na prvé miesto, a tak ďalej? Mám srdce „tanečníka“, ktorý robí jeden krok dopredu a jeden dozadu, miluje trochu Pána a trochu svet, alebo srdce pevné v Bohu? Som spokojný so svojimi pokrytectvami, alebo zápasím o oslobodenie srdca od dvojakosti a od falošností, ktoré ho spútavajú?

Cesta pôstneho obdobia je exodom, vyjdením z otroctva k slobode.

Je to štyridsať dní, ktoré pripomínajú štyridsať rokov, počas ktorých Boží ľud kráčal po púšti, aby sa vrátil do krajiny svojho pôvodu. Ale aké ťažké bolo opustiť Egypt! Bolo ťažšie zanechať ten Egypt srdca Božieho ľudu, ten Egypt, ktorý si niesli stále vo svojom vnútri, než opustiť egyptskú zem... Je veľmi ťažké zanechať Egypt. Vždy, počas putovania, tu bolo pokušenie nariekať za jeho cibulami, vrátiť sa späť, naviazať sa na spomienky minulosti, na nejakú modlu. Aj pre nás je to tak: cestu návratu k Bohu brzdia naše chorobné naviazanosti, zdržujú ju zvodné putá zlozvykov, falošné istoty peniazov a toho, čo je zdanlivé, nárek zvalujúci vinu na osud, ktorý paralyzuje. Pre kráčanie je potrebné strhnúť

masky týmto ilúziám.

Nuž položme si otázku:

Ako teda pokračovať na ceste k Bohu?

Pomocou sú nám tie cesty návratu, o ktorých nám rozpráva Božie slovo.

Pozrime sa na márnotravného syna a pochopme, že aj pre nás nastal čas vrátiť sa k Otcovi. Ako ten syn, aj my sme zabudli na vôňu domova, premrhali sme vzácne dobrá za bezvýznamné veci a zostali sme s prázdnyimi rukami a nespokojným srdcom. Padli sme: sme synmi, ktorí padajú neustále, sme ako malé deti, ktoré skúšajú kráčať, no idú k zemi, a potrebujú, aby ich vždy znovu postavil otec. Je to odpustenie Otca, ktoré nás vždy znovu stavia na nohy: Božie odpustenie, vyznanie [hriechov], je prvý krok našej cesty návratu. Spomenul som spoveď, a kladiem na srdce spovedníkom: buďte ako otec, nie s bičom, s objatím. Potom sa potrebujeme vrátiť k Ježišovi, konať ako ten uzdravený malomocný, ktorý sa vrátil, aby mu poďakoval. Boli uzdravení desiati, no iba on jediný bol aj zachránený, pretože sa vrátil k Ježišovi (porov. Lk 17,12-19). Všetci, všetci máme duchovné choroby, sami ich nedokážeme uzdraviť; všetci máme zakorenené zlozvyky, sami ich nedokážeme vytrhať; všetci máme obavy, ktoré nás paralyzujú, sami ich nedokážeme poraziť. Potrebujeme napodobňovať toho malomocného, ktorý sa vrátil k Ježišovi a hodil sa k jeho nohám. Je nám treba Ježišovo uzdravenie, potrebujeme mu predložiť naše zranenia a povedať mu: „Ježišu,

som tu pred Tebou, s mojím hriechom, s mojimi biedami. Ty si lekár, Ty ma môžeš oslobodiť. Uzdrav moje srdce, uzdrav moje malomocenstvo“.

A ďalej, Božie slovo nás volá k návratu k Otcovi, volá nás vrátiť sa k Ježišovi, a sme volaní vrátiť sa k Duchu Svätému. Popol na hlave nám pripomína, že sme prach a na prach sa obrátíme. Ale do tohto nášho prachu Boh vdýchol svojho Ducha života. Teda nemôžeme žiť nasledujúc prach, kráčajúc za vecami, ktoré dnes sú tu a zajtra pominú. Vráťme sa k Duchu, Darcovi života, vráťme sa k Ohňu, ktorý dáva povstať nášmu popolu, k tomu Ohňu, ktorý nás učí milovať. Budeme stále popolom, ale tak ako hovorí jeden liturgický hymnus, zamilovaným popolom. Znovu sa modlime k Duchu Svätému, znovuobjavme oheň chvály, ktorý spaľuje popol nariekania a rezignácie.

Bratia a sestry, táto naša cesta návratu k Bohu je možná iba preto, že jestvovala jeho cesta príchodu k nám. Inak by to nebolo možné. Prv, než by sme my šli k nemu, on zostúpil k nám. Predišiel nás, prišiel nám v ústrety. Kvôli nám zostúpil do väčšej hĺbky ako sme si dokázali predstaviť: stal sa hriechom, stal sa smrťou. Je to to, čo nám pripomenul sv. Pavol: „Toho, ktorý nepoznal hriech, [Boh] za nás urobil hriechom“ (2 Kor 5,21). Aby nás nenechal osamotených a sprevádzal nás na ceste, zostúpil do nášho hriechu a do našej smrti. Naša cesta teda znamená nechať sa vziať za ruku. Otec, ktorý nás volá, aby sme sa vrátili, je Ten, ktorý vychádza z domu, aby nás šiel hľadať; Pán, ktorý nás uzdravuje, je Ten, ktorý sa nechal raniť na kríži; Duch, ktorý nám dáva zmeniť život, je Ten, ktorý dýcha mocne a lahodne do nášho prachu. *(pokračovanie)*

*Homília pápeža Františka
na Popolcovú stredu 2021*

FARSKÉ OZNAMY PO 1. PÔSTNEJ NEDELI

Pondelok	22. 2.	KATEDRY SV. PETRA, APOŠTOLA, (sviatok)	
Detvianska Huta		Za uzdravenie aBP pre rodinu (269)	
Utorok	23. 2.	Utorok po 1. pôstnej nedeli (sv. Polykarpa, biskupa mučeníka, sp.)	
Látky		+ z rod. Sochuliakovej a Košťalovej (122)	
Streda	24. 2.	Streda po 1. pôstnej nedeli	kántry
Detvianska Huta		+ Ján Fungáč, + zrod. Fungáčovej a Sivokovej (376)	
Štvrtok	25. 2.	Štvrtok po 1. pôstnej nedeli	
Látky		+ Jozef Sojka, 1.výr. (145)	
Piatok	26. 2.	Piatok po 1. pôstnej nedeli	kántry
Detvianska Huta		+ z rod. Nociarovej a Kretovej (93)	
Sobota	27. 2.	Sobota po 1. pôstnej nedeli	kántry
Detvianska Huta		Za zdravie aBP pre rodinu (409)	
Nedeľa	28. 2.	✳ 2. PÔSTNA NEDEĽA	ON LINE
Detvianska Huta	10:30	Za farníkov	

OSTATNÉ OZNAMY A INFORMÁCIE:

- ♦ Vstúpili sme do Pôstnej doby. Ďakujem Vám za spoločenstvo modlitby počas uplynulého týždňa v našich rodinách.
- ♦ Tento týždeň máme Jarné kántrové dni, ktoré znamenajú dni modlitieb, dobrých skutkov a pôstneho sebazapierania – teda to, čo v nás skutočne ničí (kántry) hriešne tendencie, nezriadené sklony a náruživosť. Ich obsahom je príprava na pokánie a sviatosť zmierenia a činorodá láska k blížnemu. Nazývali sa aj suché dni, lebo v minulosti počas nich boli veriaci o suchom chlebe a vode.
- ♦ Pápežské misijné diela pripravili na pôst domácu POKLONU KRÍŽU, môžete sa ju modliť spolu v rodine možno práve v piatok (prípadne i viackrát). Pár materiálov k tejto modlitbe bude pre vás k dispozícii v kostoloch, prípadne si ju objednáte, či stiahnete na: www.misijnediela.sk. Povzbudzujem aj k modlitbe Krížovej cesty.
- ♦ V utorok večer o 18:00 hod. vás pozývam na on-line Biblické stretnutie. Bližšie informácie ako sa prihlásiť sa nachádzajú na Facebookovej alebo webovej stránke farnosti, či stačí len mať účet na gmail (gmail) a skopírovať do webového prehliadača tento link: meet.google.com/vra-owmd-aae. Povzbudzujem Vás, aby ste sa zapojili. Partia (spoločenstvo) je tu naozaj pre všetkých. Odvahu 12
- ♦ Stretnutie detí, ktoré sa pripravujú ku sviatostiam (Prvé sv. prijímanie a sviatosť zmierenia) bude vo štvrtok o 16:00 hod. ON-LINE cez Zoom.
- ♦ Sv. omše budú z našej farnosti v čase pôstu aj ON-LINE (YOU TUBE, FACEBOOK). Nech sa páči, každý kto máte internet, môžeme sa spolu stretnúť takto virtuálne pri slávení sv. omše a to v nedeľu o 10:30 hod.

- Všetky fyzické stretnutia sú naďalej zrušené. Ak teda potrebujete niečo súkromne, ozvite sa mi. Budem sa snažiť pomôcť, v čom budem môcť. Modlím sa za vás každý deň a mimoriadne na vás myslím vždy v nedeľu pri sv. omši. Tá je obetovaná za vás, moji milí farníci.
- Ďakujem za Vašu štedrosť pri podpore našej farnosti. Zvonček DH 52,95 €. Bohuznámi prispeli 2x20,- €, 1x50,- €, na farský účet 20,-€,

100,- €, z krstu Davida Kubiša 50,- €. Nech vám to náš dobrý Boh odmení.

- Sme vďační za každú podporu farnosti. V čase obmedzení ju môžete podporiť aj prostredníctvom farského účtu s poznámkou „milodar“, (SK77 0900 0000 0000 7162 8655) a do kostolných pokladničiek. Prípadne naskenujte vo vašej bankovej aplikácii tento QR kód.

PAY by square

#Pápež František | Modlitba v každodennom živote (audiencia)

A keď nám príde myšlienka hnevu, nespokojnosti, ktorá nás vedie k trpkosti, zastavme sa a povedzme Pánovi: „Kde si? A kam sa to ja uberám?“ A Pán je tam, Pán nám dá to správne slovo, radu ako ísť ďalej bez tej trpkrej sliny negatívosti. Pretože modlitba je vždy - povedané bežným profánnym výrazom - pozitívna. Vždy. Vedie ťa vpred.

Každý deň, ktorý začína, ak sa prijme v modlitbe, sprevádza ho odvaha, takže problémy, ktorým treba čeliť nebudú viac prekážkami v našom šťastí, ale výzvami od Boha, príležitosťami nášho stretnutia s ním. A keď je niekto sprevádzaný Pánom, cíti sa odvážnejší, slobodnejší a tiež šťastnejší.

Modlime sa teda vždy za všetko a za všetkých, aj za nepriateľov. Toto nám poradil Ježiš: „Modlite sa za nepriateľov“. Modlime sa za našich drahých, ale aj za tých, ktorých nepoznáme; modlime sa dokonca za našich nepriateľov, ako som povedal, a ako nás k tomu často pozýva Sväté písmo. Modlitba disponuje prekypujúcou láskou. Modlime sa predovšetkým za nešťastných ľudí, za tých, ktorí plačú v osamelosti a nedúfajú, že je tu ešte láska, ktorá pulzuje pre nich.

Modlitba koná zázraky; a chudobní toto tušia, z milosti Božej, že aj v ich tiesnivej situácii modlitba kresťana spritomňuje Ježišov súcit. Veď on hľadel s veľkou nežnosťou na vyčerpané zástupy, opustené ako ovce bez pastiera (porov. Mk 6,34). Pán je – nezabúdajme – Pán súcitu, blízkosti, nežnosti: tri slová, ktoré nikdy nezabudneme. Pretože to je Pánov štýl: súcit, blízkosť, nežnosť.

Modlitba nám pomáha milovať druhých napriek ich chybám a previneniam. Človek je vždy dôležitejší než jeho skutky, a Ježiš svet neodsúdil, ale ho spasil. Mrzký je život tých, čo stále iných odsudzujú, stále zavrhnújú, súdia: to je život nepekný, nešťastný. Ježiš prišiel, aby nás zachránil. Otvor svoje srdce, odpusť, ospravedlň iných, pochop, buď aj ty blízky voči ostatným, maj súcit, nežnosť, tak ako Ježiš.

Treba chcieť dobre všetkým a každému, a v modlitbe pamätať, že sme všetci hriešnikmi a zároveň milovaní Bohom, každý jeden.

Milujúc takto tento svet, milujúc s nežnosťou, objavíme, že každý deň a každá vec nesie v sebe ukrytý zlomok Božieho tajomstva.

Ako ďalej píše Katechizmus: «Modliť sa v udalostiach každého dňa a každej chvíle je jedno z tajomstiev kráľovstva, ktoré je zjavené „maličkým“, Kristovým služobníkom, chudobným podľa blahoslavenstiev. Je správne a dobré modliť sa, aby príchod kráľovstva spravodlivosti a pokoja ovplyvňoval beh dejín, ale je dôležité aj „premiešat“ modlitbou „cesto“ obyčajných každodenných situácií. Všetky formy modlitby môžu byť tým kvasom, ku ktorému Pán prirovnal Božie kráľovstvo» (KKC, 2660).

